

opusdei.org

Práce budoucnosti: důstojnost a setkávání

Práce jako základ lepší
budoucnosti.

10.05.2021

1. května slavíme Svátek práce. Lidská pracovní činnost zahrnuje člověka ve všech jeho dimenzích: inteligence, vůle, city, touhy. „Je to první povolání člověka: pracovat. A to mu dodává důstojnost“ (papež František, 1. května 2020). Dnes, u příležitosti Světového dne práce, si

mnozí z nás připomínají svatého Josefa dělníka.

Pandemie nadále ohrožuje práci milionů mužů a žen: ztráta zaměstnání a rostoucí nejistota. Tyto dvě rány, nezaměstnanost a nejistota, nám kladou otázky ohledně práce v budoucnu.

Na mnoha místech se v důsledku zdravotní krize přesunula práce z kanceláří k obrazovkám doma, což má pozitivní i negativní aspekty. Při práci na dálku vidíme lesk technologie i její limity. Jestliže se na jedné straně podařilo dosáhnout pokroku v efektivitě a odstranit překážky, které se zdály nepřekonatelné, zároveň vidíme, že člověk potřebuje skutečné vztahy, nikoli virtuální, aby mohl sdílet to, co má každý z nás v srdci.

Doba, která uplynula od začátku pandemie, nás také utvrzuje v tom, že krize je transverzální, že se týká

celého lidstva a že práce by měla být základem lepší budoucnosti.

Zachování a vytváření pracovních míst díky tvořivosti těch, kteří usilují o dobro druhých, je dnes možná jedním z imperativů lásky.

Tváří v tvář tolika narušeným osobním situacím nám práce nabízí příležitost k pokroku v dalším z jejích rozměrů: ve schopnosti přijímat druhé a být jim otevřený. Na pomezí rozchodu a přijetí se znovu objevuje nostalgie po transcendenci, po překročení sebe sama, pečování a být pečován, pomáhat a být pomáhán, což jsou první důsledky uznání zranitelnosti. Práce, v níž je prostor pro důstojnost a setkání, se stává dialogem se sebou samým i s ostatními. Představuje společný cíl, probouzí proudy porozumění, spolupracuje při vyslovování „my“, pomáhá překonávat rozdíly a podporovat vzájemné poznání; obohacuje výměnou lidských

dovedností a účastí na tvůrčích procesech.

Práce se tak projevuje ve své pravé šíři jako „místo“, kde můžeme všichni něčím přispět, a to nejen v jejím ekonomickém aspektu.

Společné povolání mužů a žen k práci nás sbližuje v úkolu „přetvářet“ svět a jeho vztahy. Z tohoto důvodu, když práce různými způsoby ztrácí svou důstojnost, je člověk ve svém nitru narušen.

Při hledání nových řešení, protože se zdá, že není cesty zpět, láska k druhým pohání kreativitu k hledání společně s ostatními spoluobčany. Neexistuje jen jedna cesta, ale mnoho cest, které jsou však vedeny službou, jako nedílnou součástí společného dobra. V každém případě je důstojnost práce založena na lásce: „Velkou výsadou člověka je schopnost milovat, čímž překonává pomíjivost a prchavost. Může

milovat jiné bytosti, říci ty a já v plném smyslu. A může milovat Boha, který nám otevírá nebeské brány, který nás činí členy své rodiny, který nás opravňuje mluvit s ním také důvěrně, tváří v tvář. Proto se člověk nesmí omezovat na vytváření věcí, na konstruování předmětů. Práce se rodí z lásky, projevuje lásku, je uspořádána v lásce“ (sv. Josemaría Escrivá, 19. března 1963).

Fernando Ocáriz, prelát Opus Dei

zdroj: Echo24.cz

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/prace-budoucnosti-dustojnost-a-setkavani/>
(02.04.2026)